

V znamenju pomlajevanja

Osemintrideseto Linhartovo srečanje gledaliških skupin Slovenije, ki je v soorganizaciji sklada za ljubiteljsko kulturo (SLKD), ljubljanske zveze kulturnih društev (ZKD) in Šentjakobskega gledališča minuli konec tedna ponudilo na ogled šest izbranih uprizoritev po izboru Alena Jelena (dve dodatni je navrglo v spremljevalnem programu), je spodbudilo največ optimizma zaradi opazne pomladitve med protagonisti in občinstvom.

Bil je že čas, da se je tradicionalno srečanje nepoklicnih gledališčnikov, ki vsako sezono prispevajo k naši obsežni in raznovrstni ponudbi še svojih kakih 50 premiernih uprizoritev, znova predstavilo z izborom najzanimivejšega tudi v Ljubljani. Pobudo in gostiteljstvo je tokrat prevzelo naše najstarejše nepoklicno gledališče, ki je pripravilo tudi učinkovito otvoritveno (s primernim odlomkom iz Linhartovega *Matička* in navedenim *Majde Širca*) in zaključno slovesnost (s podelitvijo Linhartovih značk).

Loški oder iz Škofje Loke se je predstavil s krstno uprizoritvijo enodejanke Vinka Möderndorferja *Sredi vrtov* in nam predstavil v režiji *Jožeta Valentiča* aktualno podobo razpadanja sodobne slovenske družine. Statična idilična fotografija petčlanske družine se

v dinamičnem dramskem nadaljevanju razgradi na pet trpkih življenjskih zgodb osamljenih posameznikov, ki v razmerah naraščajočih socialnih naspotij, brezsravnega podjetništva in potrošništva, pomanjkanja smisla in idealov izgublajo tla pod nogami. Gledališka skupina Drzne in lepi iz Stične se je predstavila z igro Evalda Flisarja *Kaj pa Leonardo?* v režiji *Igorja Grudna*. Dramatičnega dogajanja med bolniki in raziskovalci na nevrološkem inštitutu, ki postavlja pod vprašaj brezmejno ambicije sodobne znanosti, so se protagonisti lotili ambiciozno in angažirano.

Aktualne vojne razmere na Balkanu so spodbudile Gledališče Bohinjska Bistrica, da se je lotilo absurdne groteske *Fernanda Arrabala* *Piknik na bojišču*. V režiji *Darka Čudna* jo je uvedlo z angažirano dramatiza-

Linhartove značke za najvidnejše dosežke v minuli sezoni so iz rok Jurija Součka prejeli: Marjana Kovač iz Vojnika, Sašo Porenta iz Stične, Danijel Šmon iz Ljubljane, David But iz Mozirja, Rado Mužan z Jesenic ter Vida Zupan, Sonja Mlejnik in Vinko Tajnšek iz Celja.

cijo članka Marka Zorka *Vstani, pred televizorji zakleti!*, tako da je nastala tudi do slovenske brezbriznosti jedka teatralizacija univerzalne infantilnosti. Z učinkovito postavitvijo *Videokluba* Gorana Gluviča pa so rojaki iz Gornjega Senika (Gledališka družina, Nindrik – Indrik) v režiji *Milivoja Mikija Roša* presenetljivo spregovorili o medsebojni odtujenosti in televizijski zasvojenosti posameznikov v družini.

Z veselim večerom Sergeja Verča *Štmčki v mineštri* se je predstavilo društvo Brce iz Gabrovice pri Komnu, ki se je z enodejankama Miroslava Vilharja in Marije Petaros ter z množico preprostih ljudskih skečev, šal in pesmi duhovito lotilo večno dražljivih ljubezenskih razmerij, katerih najboljši pričevalci so prav štmčki (poljubčki). S *Talcem* *Brendana Behana* v režiji *Andreja Stojana*, ki z realističnimi prizori iz dublinskega bordela ter brechtovsko potujitvenimi songi drastično razgalja in obsoja nesmiselnost nasilja v imenu rodo- in domoljubja, pa je izbrani program srečanja zaokrožil ansambel Šentjakobskega gledališča.

V spremljevalnem programu je Miša Gerič iz Lendave predstavila svojo izvirno monodramo najstnice *Življenje te punce* v režiji Borisa Györköša, Šentjakobsko gledališče pa še močno modernizirano postavitve Golarjeve *Vdove Rošlinke* v režiji Diega de Bree.

Slavko Pezdir